

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: V. N.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 31. 1. 2023, č. j. JMK 16800/2023, sp. zn. S-JMK 12022/2023/OD/VW,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasně podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, kanceláře úřadu (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 12. 2022, č. j. MK/106117/22/KÚ, sp. zn. S-MK/56172/22/KÚ/150F (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“), kterého se dopustil jako provozovatel vozidla registrační značky X, dne 15. 6. 2022 v 11:41 hod. na pozemní komunikaci v obci Kuřim, ulice Zámecká v místě 49°17.7306'N, 16°31.3807'E ve směru jízdy Kuřim – Jinačovice tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Blíže nespecifikovanému řidiči byla po odečtení možné odchylky měřicího zařízení naměřena rychlost jízdy 60 km/h v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h. Svým jednáním tak žalobce porušil § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.
3. Za spáchání přestupku byla podle ust. § 35 písm. b) a § 46 a § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle § 125c odst. 5 písm. g) silničního zákona, žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně byla žalobci podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souvislosti s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

4. Žalobce se ohradil proti tomu, že by správnímu orgánu pouze zaslal vyjádření „že na výzvu nebude reagovat, protože neobsahuje zákonné náležitosti, jako razítko a podpis, a proto nebude na výzvu reagovat. Správní orgán I. stupně vyzval účastníka řízení k doložení kopie zaslané výzvy k posouzení oprávněnosti námitek, na tento přípis účastník řízení nereagoval.“ Takové tvrzení žalovaného je zavádějící, překroucené a nepravdivé. Výzva provozovateli vozidla nebyla originálně podepsaná ani orazítkovaná. Razítko s podpisem bylo jen oskenováno a vytištěno. Žalobce pojal podezření ohledně pravosti výzvy, proto se obrátil na prvostupňový orgán přípisem ze dne 25. 7. 2022. Za účelem posouzení věci prvostupňový orgán žalobce požádal o doložení kopie jím obdržené písemnosti.
5. Prvostupňový orgán se tak zachoval jako by o výzvě nevěděl. Jinak by mu stačilo nahlédnout do vlastního správního spisu. Žalobce pojal podezření, zda správní spis vůbec existuje, proto podal v reakci na dopis od tajemníka úřadu č. j. MK /87603/22/KÚ, sp. zn: S-MK/86675/22/KÚ, žádost o zaslání kopie spisu, včetně soupisky spisu. Kopie spisu mu byla doručena dne 25. 11. 2022. Kopii výzvy provozovateli vozidla žalobce odeslal správnímu orgánu I. stupně dne 9. 12. 2022. Jenže správní orgán prvního stupně již dávno vydal usnesení o zastavení řízení. Žalobce se správním orgánem spolupracoval, ten však nedostal své povinnosti zjistit pachatele přestupku. Správní orgán se v řízení o přestupku provozovatele vozidla ocitá ve výrazné výhodě. Nejde mu o bezpečnost silničního provozu, materiální pravdu a potrestání skutečného pachatele přestupku, ale o bezprácné získání finančních prostředků od provozovatele. Správní orgán I. stupně nesplnil podmínky dané zákonem a nevyvinul žádnou aktivitu k zjištění totožnosti řidiče vozidla. Usnesení o zastavení řízení bylo vydáno protiprávně. Navíc rovněž není opatřeno razítkem úřadu a podpisem oprávněné úřední osoby, opět obsahuje jen digitální sken razítka podpisu, obojí je následně vytištěno na usnesení.
6. Ve spisové dokumentaci jsou dílčí nesrovnalosti spočívající v chybějících položkách spisu či chybějících podpisech a razítkách konkrétních dokumentů. Se správním spisem bylo

nepochybně manipulováno. Spis nebyl veden dle § 17 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“) a správní řízení je proto zatíženo vadami, které mají za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soupiska spisu není úplná a neobsahuje všechny položky spisu, ani datum vložení položek do spisu. Žalobci byla zaslána kopie spisu, oznámení od městské policie včetně příloh má 10 listů, na soupisce je uvedeno 15 listů. Oznámení obsahuje i osvědčení k proškolení obsluhy radaru a jeho systému, které je neplatné, nenese žádné razítko ani podpis osoby, která proškolení provedla a osvědčení vydala. Není proto jasné, zda bylo měření provedeno v souladu s návodem k měřicímu zařízení. V soupisce rovněž není uvedena žádost žalobce k zaslání řádně podepsané a orazítkované výzvy k uvedené totožnosti řidiče vozidla a další dokumenty, které byly zaslány v kopii spisu. Soupiska neobsahuje usnesení o zastavení řízení o přestupku. Příkaz ze dne 26. 8. 2022 byl žalobci doručen, aniž by obsahoval otisk razítka úřadu a podpis oprávněné úřední osoby. Opět bylo jen vytištěno oskenované razítko a podpisu. Žalobce z opatrnosti podal proti příkazu odpor, což však neznamená, že by byl vadný příkaz validován. Žalobci nebyla zaslána výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.

7. Žalovaný se dostatečně nezabýval otázkou chybějícího materiálního znaku přestupku, ani dalšími nezbytnými znaky přestupku. Nepostačuje uzavřít prohlášením, že došlo k jednání které vykazuje znaky přestupku. Ke spáchání přestupku nemohlo dojít ani proto, že řidič vozidla byl kněz, který pospíchal k umírající osobě, jednal tedy v mimořádné situaci. Správní orgány nezdůvodnily výši sankce udělené za přestupek. Žalovaný zkopíroval pasáže rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně lživých tvrzení, aniž by je ze spisu ověřil.
8. Žalobce podal odvolání ve formě blanketního odvolání mimo jiné z pracovních důvodů a své zaneprázdněnosti. Žalobce v blanketním odvolání uvedl, že odvolání doplní o odvolací důvody ve lhůtě 35 dnů. To však správní orgán I. stupně nerespektoval a trval na jím stanovené lhůtě 5 dnů. Tak krátkou lhůtu žalobce považuje za šikanózní.
9. Žalobce neměl možnost řidičovo jednání jakkoliv ovlivnit. Vymáhání povinnosti, kterou člověk nemůže objektivně splnit, by bylo protiústavní. Podmínkou tohoto typu přestupku není zavinění, ale jedná se o objektivní odpovědnost. Dle žalobce je taková právní úprava extrémně přísná a naprosto nedůvodná, jdoucí proti ústavnímu pořádku. Žalobce navíc se správním orgánem I. stupně spolupracoval, pouze od něj žádal prokázání pravosti zaslané výzvy. Nic nenasvědčovalo tomu, že by žalobce jednal obstrukčně. Zaslání nepodepsané a neorazítkované výzvy nelze považovat za nezbytný krok.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s žalobou nesouhlasí. Napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Má za to, že oba správní orgány postupovaly v souladu s právními předpisy. Veškeré námitky mohl žalobce vznést již v odvolání, podal však pouze blanketní odvolání. Úkolem správního soudnictví není suplovat řízení před správním orgánem. Před správními soudy nelze posoudit důvodnost námitek zpochybňujících zjištěný skutkový stav, které byly účelově uplatněny až v řízení před soudem. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014-43, a rozsudky zdejšího soudu, který např. zamítl žalobu v případech

vedených pod sp. zn. 22 A 42/2014 a 22 A 49/2014, právě z důvodu účelového uplatnění námitek zpochybňujících zjištěný skutkový stav.

11. Všechny písemnosti obsahují veškeré zákonné náležitosti, včetně otisku razítka. Se spisovým materiálem nebylo nijak manipulováno, žalobce pouze vytváří účelové konstrukce. Správní orgán I. stupně se dostatečně zabýval naplněním materiálního znaku přestupku. Výzva k seznámení se se spisovým materiálem byla zaslána žalobci dne 31. 10. 2022, byla doručena fikcí a vhozena do schránky. Bezpředmětné je tvrdit totožnost řidiče teprve v žalobě. Dle výpisu z registru vozidel byl ke dni spáchání přestupku provozovatelem vozidla žalobce, pojem provozovatel vozidla je založen na evidenčním principu. Existuje příčinná souvislost mezi nezajištěním toho, aby byly dodržovány pravidla provozu na pozemních komunikacích a porušením těchto pravidel. Objektivní stránkou přestupku je nezajištění žádoucího stavu v podobě dodržování pravidel silničního provozu. Provozovatel se může zbavit své odpovědnosti pouze prokázáním jednoho ze dvou liberačních důvodů dle § 125f odst. 5 silničního zákona.

IV. Replika žalobce

12. V replice žalobce především zopakoval svou žalobní argumentaci. Není pravda, že všechny dokumenty obsahují všechny náležitosti, včetně razítka a podpisu oprávněné úřední osoby. Žalobce je mezinárodně uznávanou autoritou v oboru polygrafie. Pro žalobce je tedy snadné zjistit, zda se jedná o skutečný podpis a otisk razítka či o reprint oskenovaných dat. Žalobce proto přistupoval k výzvě jako k právně neplatnému círu papíru a požadoval jeho validaci. Dal jasně najevo, že chce prokázat maximální součinnost a nahlásit veškeré údaje o řidiči vozidla. Od začátku se snažil o součinnost s prvostupňovým orgánem. Naopak správní orgán vyvíjel obstrukční a zdržovací praktiky a neměl zájem dozvědět se identitu řidiče. Žalobce také zopakoval svoji argumentaci o nemožnosti doplnění odvolání v šikanózní lhůtě 5 dní. Žalovaný dle něj má navíc povinnost zabývat se i platným blanketním odvoláním v plném rozsahu.
13. Nepřezkoumatelné je tvrzení žalovaného, že žalobce jen vytváří účelové konstrukce a že se spisem nebylo manipulováno. Žalovaný své tvrzení nijak nevysvětlil. Z přílohy žaloby plyne zásadní nesoulad mezi soupiskou a skutečným obsahem spisu. Žalobce dále zopakoval svou argumentaci, týkající se neobdržení výzvy k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a neprokázání materiální stránky přestupku. Doplnil argumentaci týkající se toho, že měření rychlosti na daném úseku nemá nic společného s bezpečností silničního provozu.
14. Žalobce upozorňuje soud na lživé tvrzení ve vyjádření žalovaného k žalobě. Žalovaný chybně ve vyjádření uvedl, že žalobce podal odvolání prostřednictvím svého zmocněnce. Žalobce přitom podal odvolání osobně. Uvedené dokládá nedbalost a nezodpovědnost žalovaného. Ve vyjádření žalovaného se vyskytuje rozpor. Žalovaný uvedl, že ke změření vozidla došlo na ulici Zámecká ve směru na Jinačovice v místě na GPS souřadnicích 49.177306N; 16.313807E. Tyto GPS souřadnice však udávají místo na silnici č. 23 u obce Zakřany, za obcí Rosice u Brna. Z toho plyne, že žalovaný neověřuje základní fakta, přesto považuje vše za prokázané. Žalobce dále odkázal na žalobu, která je dle něj v plném rozsahu aktuální.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
16. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
17. Žaloba není důvodná.
18. Soud předesílá, že je v souladu se zásadou plné jurisdikce, aby žalobce použil i takové žalobní právní námitky, které ve správním řízení vůbec nepoužil. Nelze žalobci upírat možnost podat komplexní žalobu, přestože ve správním řízení zůstal zcela pasivní (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71). Žalobce může bezpochyby uplatnit nová skutková tvrzení v rámci odvolacího řízení a může tak v souladu se zásadou plné jurisdikce učinit i v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Žalovaným odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014-43, byl překonán shora nadepsaným usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.
19. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že první položkou spisové soupisky jsou podkladové materiály týkající se přestupkového jednání řidiče vozidla o 15 listech. Konkrétně oznámení Městské policie Kuřim o podezření z přestupku, 4 ks fotografií ze záznamu přestupku vygenerovaného měřícím zařízením, ověřovací list Českého metrologického institutu, osvědčení o proškolení z ovládání rychloměru, stanovisko Policie České republiky ke stacionárnímu měření rychlosti vozidel ve městě Kuřim, ul. Zámecká a karta vozidla žalobce, výzva provozovateli vozidla, reakce žalobce na výzvu, přípis prvostupňového orgánu a usnesení o odložení věci. Výzva provozovateli vozidla ze dne 17. 6. 2022 byla žalobci doručena fikcí. Žalobce na výzvu reagoval písemným podáním, které bylo prvostupňovému orgánu doručeno dne 26. 7. 2022. V tomto podání tvrdil, že výzva byla nepodepsaná a neorazítkovaná a žádal o zaslání výzvy splňující „veškeré náležitosti úředního dopisu.“ Sdělil, že výzvu nepovažuje za právně relevantní. Prvostupňový orgán žalobce přípisem ze dne 28. 7. 2022, který byl žalobci rovněž doručen fikcí, vyzval k zaslání kopie jím obdržené výzvy. Žalobce výzvu správnímu orgánu zaslal až dne 9. 12. 2022. Správní orgán již dne 23. 8. 2022 věc přestupku řidiče usnesením odložil dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
20. Součástí spisu je dále příkaz, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla a odpor žalobce proti tomuto příkazu. Dále uvědomění obviněného o pokračování v řízení o přestupku zahájeném z moci úřední, kterým byl žalobce rovněž vyrozuměn o svém právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve lhůtě 10 dní ode dne převzetí tohoto oznámení. Součástí správního spisu je dále protokol o provedení dokazování mimo ústní jednání a rozhodnutí o přestupku ze dne 5. 12. 2022. Z rozhodnutí o přestupku plyne, že správní orgán I. stupně využívá služby hybridní

pošty české pošty s. p., přičemž využití tohoto prostředku je správním orgánům umožněno na základě § 19 odst. 3 správního řádu. Hybridní pošta provede ověřené převedení dokumentů z elektronické do listinné podoby a následné doručení písemnosti v listinné podobě. Žalobce se proti rozhodnutí o přestupku odvolal svým přípisem ze dne 23. 12. 2022, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 27. 12. 2022 a sdělil, že své odvolání doplní ve lhůtě 35 dní. Výzvou k odstranění nedostatků odvolání ze dne 30. 12. 2022 byl žalobce poučen o náležitostech odvolání a byl vyzván k tomu, aby odvolání doplnil o chybějící náležitosti ve lhůtě 5 dní. Bylo mu sděleno, že po uplynutí stanovené lhůty bude postupováno dle § 86 a násl. správního řádu. Žalobce ve stanovené lhůtě své odvolání nedoplnil. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Namítaná procesní pochybení

21. K právnímu rámci řešené věci soud uvádí, že dle § 17 odst. 1 správního řádu se v každé věci zakládá spis, který musí být označen spisovou značkou a tvoří jej zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.
22. Dle § 19 odst. 3 správního řádu pokud není možné písemnost doručit prostřednictvím datové sítě do datové schránky „*může správní orgán zaslat písemnost do datové schránky kontaktního místa veřejné správy, které tuto písemnost převede autorizovanou konverzí dokumentů a doručí písemnost, která je jejím výstupem.*“ Dle § 22 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů má dokument, který konverzí vznikl, stejné právní účinky jako dokument původní.
23. Dle § 125h odst. 1 silničního zákona správní orgán bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky. Dle odst. 4 tohoto ustanovení musí výzva obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené částky, datum splatnosti určené částky a další údaje nezbytné pro provedení platby a poučení podle odstavců 5 a 6.
24. Žalobce namítal u vícero písemností, které mu byly od správního orgánu doručeny, že nebyly opatřeny vlastnoručním podpisem oprávněné úřední osoby a razítkem, nýbrž obsahovaly pouze oskenovaný a vytištěný podpis a razítko. Správní orgán I. stupně však v rozhodnutí o přestupku vysvětlil, že využívá služeb hybridní pošty dle § 19 odst. 3 správního řádu. Toto ustanovení zavádí postup správního orgánu, který zašle písemnost do datové schránky kontaktního místa veřejné správy, které tuto písemnost převede autorizovanou konverzí dokumentů a písemnost která je výstupem konverze doručí adresátovi. Účastníkovi řízení je proto doručována vytištěná písemnost, na které není originální vlastnoruční podpis, nýbrž pouze naskenovaný a vytištěný podpis, jak žalobce namítá. Tato písemnost doručovaná adresátovi však má stejné právní účinky jako původní dokument. Námitka žalobce tak odpovídá skutečností plynoucím z prvostupňového rozhodnutí.
25. Soud k tomu doplňuje, že ani absence podpisu oprávněné úřední osoby nezpůsobuje automaticky nicotnost výzvy. Pro srovnání je možné odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2004, č. j. 2 Azs 5/2004-48, dle kterého nezpůsobuje absence podpisu nicotnost ani v případě správního rozhodnutí. Z rozhodnutí plyne, že rozhodnutí je nicotné z důvodu absence podpisu úřední osoby, která měla rozhodnutí

vydat, pouze tehdy, jestliže absence podpisu odráží skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno zcela bez jejího vědomí, tedy ve svém důsledku se vůbec nejedná o projev vůle správního orgánu. Pro obdobný závěr srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 267/2015-38, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38. V řešené věci výzva obsahovala vytištěný podpis oprávněné úřední osoby. V řízení nevznikla pochybnost o tom, že by výzvu skutečně vydala daná oprávněná úřední osoba a že by se nejednalo o projev vůle správního orgánu. Obdobně lze argumentovat ve vztahu k ostatním písemnostem u nichž žalobce namítá absenci vlastnoručního podpisu a razítka. Veškeré tyto dokumenty, založené ve správním spisu obsahují buďto vlastnoruční podpis oprávněné úřední osoby, nebo osobní podpisové razítko využívající grafické znázornění vlastnoručního podpisu oprávněné úřední osoby. U těchto písemností rovněž nevznikla pochybnost o tom, že byly skutečně projevem vůle příslušného správního orgánu a že je vydala příslušná oprávněná úřední osoba. Soud k tomu doplňuje, že samotné prvostupňové rozhodnutí již obsahuje vlastnoruční originální podpis oprávněné úřední osoby i razítko a je v tomto směru bezvadné. Námitka žalobce ohledně absence originálního vlastnoručního podpisu na jednotlivých listinách proto není důvodná.

26. Po přezkoumání spisové dokumentace soud neshledal důvodnou ani námitku toho, že spisová dokumentace správního řízení byla vedena v rozporu se zákonem. První položka na soupisce obsahuje celkem 15 listů, přičemž se jedná o různé dokumenty a písemnosti týkající se přestupku řidiče vozidla. Je uvedeno datum vložení této položky do spisu. Skutečnost, že dílčí písemnosti nejsou na spisové soupisce jednotlivě rozepsány nezasahuje do procesních práv žalobce. Spisová dokumentace je poměrně útlá a umožňuje snadnou orientaci ve spisu.
27. Není pravda, že žalobce nebyl vyzván k tomu, aby se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Podle § 36 odst. 3 správního řádu *„[n]estanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.“* Podle tohoto ustanovení má každý ve své věci právo vyjádřit se ke všem prováděným důkazům (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101). Žalobce byl k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí vyzván přípisem ze dne 31. 10. 2022, č. j. MK/97991/22/KÚ, kterým byl uvědomen o pokračování v řízení o přestupku. Tímto přípisem mu bylo také sděleno, že ve věci nebude nařízeno konání ústního jednání, byl poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a byl informován o tom, že své právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí může uplatnit ve lhůtě 10 dní ode dne převzetí písemnosti. Písemnost byla žalobci doručena fikcí. Svého práva vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí žalobce nevyužil.
28. Žalobce nesouhlasil s tím, že mu byla uložena pětidenní lhůta k doplnění blanketního odvolání. Tuto lhůtu označil za šikanózní. Lhůta stanovená pro odstranění vad podání musí být dle § 37 odst. 3 správního řádu přiměřená. Otázka přiměřenosti lhůty je věcí uvážení správního orgánu. Za přiměřenou lze považovat lhůtu, ve které je reálné procesní úkon náležitě provést s přihlédnutím ke všem okolnostem, jako je např. odborná náročnost, obsažnost, či vázanost na určitý proces (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 5 As 291/2016-34). V řešené věci se nejednalo o skutkově či právně vysoce komplikovanou věc, ani spisový materiál nebyl nikterak rozsáhlý. Soud proto nemá za to, že by určením lhůty došlo k jakémukoliv zásahu do

práv žalobce. Žalobce nyní v žalobě uvádí důvody týkající se jeho pracovní vytíženosti, pro které nemohl odvolání z časových důvodů doplnit. Žalobce však správní orgán nepožádal o prodloužení lhůty dle § 39 odst. 2 správního řádu. Jeho námitka není důvodná.

Naplnění podmínek pro postih provozovatele vozidla

29. Skutková podstata přestupku provozovatele vozidla je zakotvena v § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle něho se právnická nebo fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. V dalších odstavcích citované ustanovení stanoví pozitivní i negativní podmínky nastoupení odpovědnosti provozovatele vozidla a také způsob stanovení pokuty za přestupek. Pro projednávanou věc je přitom podstatná negativní podmínka vymezená § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Podle něj obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná pouze pokud „*učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*“ Citované ustanovení vyjadřuje subsidiaritu odpovědnosti za správní delikt provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45, a ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015–31).
30. Soud má za to, že byla naplněna podmínka učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku. Prvostupňový orgán řidiči zaslal výzvu k uhrazení určené částky či k sdělení totožnosti řidiče. Výzva obsahovala veškeré zákonné náležitosti dle § 125h odst. 4 silničního zákona. Žalobce totožnost řidiče nesdělil a tvrdil, že výzva neměla veškeré náležitosti spočívající v absenci vlastnoručního originálního podpisu. Výzva však obsahovala oskenovaný a vytištěný podpis oprávněné úřední osoby a razítko. Prvostupňový orgán v rozhodnutí o přestupku vysvětlil, že využívá služeb hybridní pošty dle § 19 odst. 3 správního řádu.
31. Soud má za to, že z reakce prvostupňového orgánu na přípis žalobce muselo žalobci být zřejmé, že se jednalo o pravou výzvu, vyjadřující vůli prvostupňového orgánu. Z reakce prvostupňového orgánu plyne, že danou výzvu pod uvedeným číslem jednacím a spisovou značkou evidoval. Na přípis prvostupňového orgánu s žádostí o zaslání výzvy již žalobce nereagoval. Zaslal ji prvostupňovému orgánu až o několik měsíců později. Žalobce s prvostupňovým orgánem nekooperoval a totožnost řidiče vozidla mu nesdělil. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46 „*[b]udou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.*“ Takovou reálnou příležitost již prvostupňový orgán neměl. Nepochybil proto, když přistoupil k uplatnění odpovědnosti provozovatele vozidla.

Naplnění skutkové podstaty přestupku

32. Správní orgány nejsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Odpovědnost řidiče a provozovatele vozidla jsou sice provázány, ale nelze je vzájemně zaměňovat či směšovat, což se týká posuzování jak formální, tak materiální stránky přestupku. Pro

uplatnění odpovědnosti provozovatele vozidla správní orgán musí spolehlivě prokázat toliko porušení pravidel silničního provozu, aniž by se musel zabývat zaviněním či jinými okolnostmi, které by zkoumal v řízení vedeném s řidičem vozidla, uvedené platí i pro okolnosti vylučující odpovědnost za přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016-46). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016-35, plyne že u přestupku provozovatele vozidla „*pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona postačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku.*“ Postačuje tedy, pokud správní orgány prokážou, že došlo k jednání řidiče, které vykazovalo znaky přestupku. Tomuto správní orgány dostály. Není proto podstatné, zda byl řidičem vozidla kněz spěchající za umírajícím. Existenci okolností vylučujících protiprávnost by bylo namístě zkoumat v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv v řízení o přestupku provozovatele vozidla.

33. Žalobce namítal absenci posouzení materiální stránky přestupku. Naplněním formálních znaků přestupku dochází v běžně se vyskytujících případech k současnemu naplnění jeho materiálního znaku. V řešené věci se navíc jedná o přestupek provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož společenská škodlivost je typového charakteru a spočívá zásadně již v tom, že provozovatel vozidla nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Z toho důvodu obecně nelze v tomto směru klást na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů zvýšené požadavky. Tento závěr koresponduje i s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016-46, konstatoval, že „*[u]stanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu však cíleně odkazuje jen na „znaky přestupku podle tohoto zákona“, tj. součástí skutkové podstaty správního deliktu provozovatele vozidla nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají až z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva, jako je tomu (vedle již zmíněných) například u materiální stránky přestupku, věku a přičetnosti pachatele, neexistence přestupkové imunity, právního omylu aj. Ke zkoumání těchto znaků byl dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (viz obdobný závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016-35).*“ V pozdější judikatuře Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 212/2020-26) byly tyto závěry v podstatné míře potvrzeny, a to již ve vztahu k nové obecné právní úpravě odpovědnosti za přestupky obsažené v zákoně o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Další žalobní námitky

34. Dle žalobce by bylo protiústavní někoho trestat za skutečnost, kterou nemohl jakkoliv ovlivnit. Žalobce namítal, že v době spáchání přestupku byla faktickým provozovatelem jiná osoba. Žalobce nemohl její jednání nijak ovlivnit. Přestupek provozovatele vozidla je založen na tzv. objektivní odpovědnosti, dle § 125f odst. 3 silničního zákona se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek provozovatele vozidla nevyžaduje zavinění. Ústavní konformitou objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla se již v minulosti zabýval Ústavní soud. Ani ten v nálezu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16, protiústavnost koncepce odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla neshledal. Námitky žalobce týkající se toho, že nemohl ovlivnit jednání řidiče vozidla, proto nejsou důvodné. Rovněž není důvodná námitka nezdůvodnění výše udělené pokuty. Správní

orgány totiž výši udělené pokuty odůvodnily, navíc byla udělena pokuta na samé dolní hranici zákonného rozpětí.

35. Dle § 50 odst. 1 správního řádu mohou podklady pro vydání rozhodnutí být zejména podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci. Dle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazu užít všech důkazních prostředků které jsou vhodné ke zjištění stavu věci. Osvědčení k proškolení obsluhy radaru, založené ve spise, má dle soudu výpovědní hodnotu i když neobsahuje originální vlastnoruční podpis osoby, která jej vydala. Ve věci nevznikla žádná pochybnost o tom, že měření rychlosti vozidla proběhlo v souladu s návodem k obsluze měřícího zařízení. Žalobce nesdělil žádné skutečnosti, pro které by byl důvod pochybovat o souladu měření s návodem k obsluze či o správnosti naměřené hodnoty.
36. Místo překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo správně a konkrétně vymezeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Chybné uvedení souřadnic žalovaným je čistě formální vadou spočívající v chybném zápisu formátu GPS souřadnic, která nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
38. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
39. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.
40. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2024

JUDr. Petr Polách v.r.

samosoudce